

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 206

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
192.	— Decret privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 511 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	2-4
	Decizia nr. 849 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28, art. 29 și art. 30, precum și ale art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	5-7
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E		
421.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	8

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Ludovic Orban în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 martie 2020.
Nr. 192.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 511

din 24 septembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002
privind Statutul polițistului**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Alexandru Firicel în Dosarul nr. 21.509/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.503 D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată, în esență, că art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 este neconstituțional, deoarece în temeiul acestuia ministrul afacerilor interne poate să emită ordine sau instrucțiuni prin care să modifice, să abroge sau să completeze legea. Ministrul afacerilor interne trebuie să emită ordine sau instrucțiuni având ca temei doar legea, iar nu hotărâri ale Guvernului nepublicate sau alte ordine.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale cu privire la textul de lege criticat.

5. Având cuvântul în replică, autorul excepției arată că există un ordin al ministrului afacerilor interne care reglementează activitatea de poliție judiciară, ordin care nu este cunoscut și care nu se comunică nici avocaților care reprezintă părțile

interesate în procese, ceea ce aduce atingere dreptului la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 8 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.509/3/2016, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Firicel într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind comunicarea unor informații de interes public, cauză în care a ridicat excepția de nelegalitate a unor ordine ale ministrului afacerilor interne emise în temeiul textului de lege criticat.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, încălcând principiul securității raporturilor juridice, deoarece delegarea prevăzută de Legea nr. 360/2002 încalcă prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, iar completarea acestei dispoziții cu prevederile unui ordin al ministrului afacerilor interne are drept consecință inaccesibilitatea și imprezibilitatea art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002.

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, fiind o expresie a voinței legiuitorului de a reglementa modalitatea de organizare a unei instituții publice, această modalitate de reglementare încadrându-se în limitele stabilite de Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin prevederile legale criticate nu se reglementează elementele esențiale ale statutului polițistului, ci se lasă la latitudinea ministrului de resort stabilirea competenței emiterii unor acte administrative prin care se constată nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului. Prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție impun adoptarea măsurilor legislative privind statutul funcționarului public prin lege organică, însă stabilirea prin ordin a competențelor de emiterie a actelor administrative care pun în aplicare elementele statutului polițistului la nivelul legii nu intră în sfera elementelor componente ale statutului.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, concluziile scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002

privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Competențele emiterii actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii.*”

14. Referitor la denumirea actuală a autorității administrației publice centrale, la care face referire art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, Curtea observă că în prezent funcționează Ministerul Afacerilor Interne, înființat prin reorganizarea Ministerului Administrației și Internelor, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 22 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 29 martie 2013.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra unei excepții ridicate de același autor și motivate în mod similar s-a pronunțat prin Decizia nr. 30 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 23 aprilie 2019. Prin aceasta a reținut că textul de lege criticat a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici asemănătoare, și, prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 18 iulie 2017, Decizia nr. 653 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 18 decembrie 2017, Decizia nr. 207 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 13 iulie 2018, Decizia nr. 317 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 24 septembrie 2018, și Decizia nr. 469 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 27 noiembrie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

17. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, formulată din perspectiva unei lipse de claritate și previzibilitate, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată. Referitor la cerințele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 27 ianuarie 2015, paragraful 28, Curtea Constituțională a statuat că trăsătura esențială a statului de drept o constituie supremația Constituției și obligativitatea respectării legii și că „Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea tuturor legilor și tuturor actelor normative cu aceasta” (Decizia nr. 22 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2004), ceea ce înseamnă că aceasta „implică, prioritar, respectarea legii, iar statul democratic este prin excelență un stat în care se manifestă domnia legii” (Decizia nr. 13 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 aprilie 1999). În acest sens, prin Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225, Curtea a reținut că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative și că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească

anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

18. Cu privire la aceleași cerințe de calitate a legii, garanție a principiului legalității, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 4 mai 2000, 25 ianuarie 2007, 24 mai 2007 și 5 ianuarie 2000, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României* (paragraful 52), *Sissanis împotriva României* (paragraful 66), *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României* (paragraful 34) și *Beyeler împotriva Italiei* (paragraful 109), a reținut obligativitatea asigurării acestor standarde de calitate a legii drept garanție a principiului legalității. În plus, a fost statuat faptul că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragraful 43).

19. Aplicând aceste considerente de principiu, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate au un conținut normativ clar și precis pentru a putea fi aplicate și oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față, polițistul — să înțeleagă sensul lor și să își adapteze conduita (a se vedea Decizia nr. 207 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 13 iulie 2018, paragraful 21).

20. Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, din perspectiva reglementării prin ordin al ministrului afacerilor interne a

competențelor ce țin de modificarea raportului de serviciu, în raport cu art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2017, paragrafele 40—42, Decizia nr. 653 din 17 octombrie 2017, paragraful 33, Decizia nr. 317 din 10 mai 2018, paragrafele 15—17, și Decizia nr. 469 din 12 iulie 2018, paragrafele 20—23, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, fără a putea reține motivele invocate de autorul excepției, respectiv cele pe care s-a fundamentat Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014.

21. În jurisprudența sa, Curtea a observat că, prin deciziile nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, și nr. 244 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 23 iunie 2016, a constatat neconstituționalitatea unor texte din Legea nr. 360/2002 care permiteau delegarea reglementării unor „elemente esențiale” referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului, funcționar public cu statut special, către ministrul de resort, care era abilitat să adopte ordine. Din analiza art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, Curtea a reținut că termenul „competențe” are înțelesul de „persoană competentă” să își exercite atribuțiile. De asemenea, Curtea a statuat că desemnarea prin ordin a persoanelor competente să decidă asupra punerii la dispoziție nu constituie un „element esențial” în ceea ce privește modificarea raportului juridic de serviciu al polițistului, în sensul celor reținute de aceasta în jurisprudența sa, și că aceste aspecte pot fi reglementate prin ordin al ministrului, cu respectarea art. 77 și art. 78 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010 (a se vedea, în acest sens, paragraful 33 din Decizia nr. 653 din 17 octombrie 2017, precitată).

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Firicel în Dosarul nr. 21.509/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 849

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28, art. 29 și art. 30, precum și ale art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, ale art. 29 și art. 30 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal bugetare și ale art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, excepție ridicată de Marin Bucur în Dosarul nr. 1.703/108/2018 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.396D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.703/108/2018, Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, art. 29 și art. 30 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal bugetare și ale art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu. Excepția a fost ridicată de Marin Bucur într-o cauză având ca obiect recalcularea pensiei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 28 din Legea nr. 223/2015 creează posibilitatea obținerii unor funcții sau sporuri speciale care să conducă la o valoare cât mai mare a bazei de calcul al pensiei cu mult peste media veniturilor obținute. Se creează astfel posibilitatea unei majorări artificiale a bazei de calcul al pensiei, în condițiile în care singura soluție

constituțională este luarea în calcul a mediei veniturilor obținute de beneficiarul pensiei de-a lungul întregii perioade de activitate, similar cu principiul contributivității consacrat prin sistemul public de pensii. De asemenea, art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 care stabilește că alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei se poate face o singură dată, reprezintă o încălcare a principiului disponibilității, de vreme ce există posibilitatea unor alegeri greșite.

6. Autorul susține, totodată, că art. 29 din Legea nr. 223/2015, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, reduce cuantumul pensiei la 65% din baza de calcul, față de 80% cât era prevăzut în lege, creându-se astfel premisele discriminării față de alte categorii de pensionari, spre exemplu, magistrații.

7. În opinia autorului excepției, prevederile art. 30 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introduc încă o limitare a cuantumului pensiei pentru cei care au realizat vechime suplimentară peste limita de 25 de ani. Astfel, cei pensionați înainte de intrarea în vigoare a legii, care au acumulat vechime, pierd, pur și simplu, ani de serviciu, în timp ce beneficiarii dreptului la pensie aflați în activitate la data aplicării legii au posibilitatea să solicite trecerea în rezervă în vederea pensionării, în momentul atingerii limitei prevăzute de lege, la vârste cuprinse între 45—47 ani. În plus, Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice îi încuraja pe militari să-și prelungească activitatea până la limita vârstei standard de pensionare, prevăzută de art. 16 alin. (2) din această lege.

8. Referitor la art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, autorul susține că, prin noul său conținut, acest text de lege elimină principiul actualizării pensiilor în raport cu majorările salariale survenite în timp. Or, actualizarea pensiilor reprezintă un drept câștigat, ce a operat dintotdeauna în legislația privind pensiile militare și are rolul de a preveni discriminările dintre generațiile de pensionari care au lucrat în aceleași condiții de muncă și care aparțin aceleiași categorii socioprofesionale.

9. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului privind principiul egalității în drepturi.

10. Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal consideră ca dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 28, art. 29, art. 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 pct. 4, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015.

15. De asemenea, **obiect al excepției** îl constituie prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015, astfel cum a fost modificate prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 au fost modificate, și prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termen, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Însă, Curtea observă că în cauză produc efecte juridice prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015, în forma anterioară modificării enunțate anterior, și în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a reține ca obiect al excepției prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017. Prevederile art. 28—30 și art. 60 din Legea nr. 223/2015 stabilesc reguli privind baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat, cuantumului pensiei de serviciu, limita pensiei în raport cu baza de calcul, respectiv limita pensiei nete.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 28—30 din Legea nr. 223/2015 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin mai multe decizii (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 237 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 30 iulie 2019, Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019 și Decizia nr. 783 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 6 mai 2019), Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

18. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit art. 47 din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Aceste prevederi constituționale au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare

a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor. Acesta, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, dar cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor.

19. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile Legii nr. 223/2015 sunt aplicabile tuturor destinatarilor săi ale căror drepturi la pensie se deschid ulterior intrării sale în vigoare, adică ulterior datei de 1 ianuarie 2016. În ceea ce îi privește pe cei ale căror drepturi la pensie s-au deschis înaintea datei de 1 ianuarie 2016, dispozițiile art. 109 din Legea nr. 223/2015 dispun că „*Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special recalculat în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele plătite în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu modificările ulterioare, precum și pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi...*”, iar dispozițiile art. 110 din Legea nr. 223/2015 dispun că „*Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special stabilite în baza Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi*”.

20. Cu privire la susținerea potrivit căreia prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție sunt încălcate, întrucât se creează o diferență de regim juridic între pensia militarilor deja ieșiți la pensie și pensia militarilor care urmează să iasă la pensie, Curtea Constituțională a stabilit, în mod constant, chiar cu referire la dispoziții ale unei legi cu caracter special prin care au fost reglementate pensiile militare de stat, respectiv Legea nr. 164/2001, că data pensionării, care poate fi anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferențiat, cele două categorii de pensionari care se stabilesc în funcție de această dată fiind supuse, în consecință, unor regimuri juridice diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 784 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 7 mai 2019).

21. Așa fiind, ținând cont de faptul că recalcularea pensiilor este o măsură care urmărește înlăturarea, în timp, a discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări, Curtea a constatat netemeinicia criticilor formulate.

22. Totodată, prin Decizia nr. 350 din 22 mai 2018, paragraful 17, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 august 2018, Curtea a stabilit că pensionarii din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională reprezintă o categorie distinctă de alte categorii de pensionari, beneficiari ai unor pensii de serviciu. Astfel, legiuitorul, instituind beneficiul unor pensii acordate în condiții mai avantajoase anumitor categorii profesionale, a înțeles să instituie reglementări diferite, diferențe care au ca fundament particularitățile acestor profesii. De asemenea, Curtea a reținut

că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirile de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție. În același sens este și Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019.

23. Referitor la instituirea prin lege a unui plafon al pensiei militare de stat, prin Decizia nr. 450 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iunie 2006, Curtea a constatat că dreptul la pensie este un drept fundamental, consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar se exercită în condițiile prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească în ce condiții și pe baza căror criterii se acordă pensia, baza de calcul și quantumul acesteia, în raport cu situația concretă a fiecărui titular al dreptului. Legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a quantumului pensiei, precum și plafonul maxim al acesteia. Norma criticată pentru neconstituționalitate prevede, ca și în cazul tuturor celorlalte tipuri de pensie de serviciu, că, indiferent de rezultatul calculului aritmetic privind adăugarea sporurilor, quantumul pensiei acordate nu poate fi mai mare de 85% din baza de calcul. Curtea a apreciat că această reglementare nu are caracter discriminatoriu, ci reprezintă o dispoziție de plafonare a quantumului pensiei, care se înscrie între prerogativele legiuitorului.

24. În fine, referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015, Curtea a constatat că acestea instituie pentru militari/polițiști/funcționari publici cu statut special o normă de favoare în raport cu alte categorii de pensionari în ceea ce privește stabilirea pensiei, anume aceea de a-și putea alege perioada de 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate în raport cu care se calculează media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, medie ce reprezintă baza de calcul al pensiei. Potrivit textului de lege criticat, dreptul de opțiune se poate exercita o singură dată. Având în vedere că dreptul de opțiune în vederea stabilirii bazei de calcul al pensiei are ca temei juridic o normă de

favoare, rezultă că legiuitorul este liber să stabilească condițiile exercitării acestui drept, impunând unele limite, așa cum este și cea prevăzută de art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 244 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 24 iulie 2019).

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Referitor la critica prevederilor art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, care nu mai prevăd actualizarea pensiilor de serviciu, Curtea observă că, potrivit acestor dispoziții de lege pensia militară de stat netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei. Curtea reține că această reglementare este în acord cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment (a se vedea, în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 783 din 29 noiembrie 2018, paragraful 35, precitată). Astfel cum se precizează în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, măsura eliminării actualizării anuale a pensiilor de serviciu, în raport cu majorarea salariilor personalului aflat în activitate, a fost instituită, în vederea evitării unei grave atingeri aduse principiilor echității și egalității de tratament între asigurații sistemului de pensii, dar și pentru evitarea unor cheltuieli semnificative din bugetul de stat. De asemenea, Curtea precizează că actualizarea pensiilor de serviciu constituie o măsură a cărei instituire sau eliminare se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, fără a reprezenta un drept câștigat. În aceste condiții, Curtea constată că eliminarea regulii actualizării pensiilor militare de stat nu poate fi privită ca generând un tratament discriminatoriu, de vreme ce aceasta vizează în mod nediferențiat toate persoanele beneficiare ale acestor pensii.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Bucur în Dosarul nr. 1.703/108/2018 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 28, art. 29, art. 30 și art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. VSC 3.384/2020 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în

România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 și 989 bis din 22 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății
Romică-Andrei Baci,
secretar de stat

București, 11 martie 2020.
Nr. 421.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

